

have et Materiel at arbejde paa, fordi de ere experimentale Videnskaber, savne meget af det, som kræves, og det er vidunderligt, at det har kunnet udrettes, som i Virkeligheden udrettes, naar man tænker paa, hvad det er for Apparater, der ere stillede til deres Raadighed. Men for alle Fakulteter er der et Apparat fælles, nemlig Bibliotheket. Det er i en lidende Tilstand, for saavidt som Anstafserne der ere holdte indenfor saa snevre Kammer, at det er umuligt selv under en Samvirken med det store kongelige Bibliothek at fyldestgjøre, hvad der maa kræves i alle de enkelte Retninger, og selv da vilde man være uendelig langt tilbage i det Fakultet, hvortil jeg hører, hvis man ikke der skulde en enkelt Mands store Liberalitet, nemlig den ærede 5 Landsthingsmand for 1ste Kred, (Krieger) at Bibliotheket her er saa stærkt forsynet. Der er ogsaa Trang i Henseende til Personel. Jeg skal ikke omtale de enkelte Personer og Lønningsforholdene, da vi jo i den Henseende saa længe kun have været under samme Tidelser som alle Embedsmænd. Men der er Brancher og Retninger, som ikke ere tilstrækkelig stærkt repræsenterede, og navnlig savnes en Form, hvorunder de yngre Kræfter i tilstrækkelig Grad kunne drages til Universitetet og stikres en Stilling, saa at de kunne bevares for Universitetet. I disse sidste Henseender er der stillet Forslag paa Finantsloven. Disse anbefaler jeg levende til ærede Medlemmer, idet det er et enkelt Punkt af de mange, som maa fremmes og sættes igjennem, saasnart Forholdene ere gunstige til, at Mangler i den Henseende kunne afhjælpes. Jeg vil endnu fremhæve en Ting, der ganske vist ikke hører til det Nødvendige, men det vilde dog være værdigt for Landets højeste Undervisningsanstalt, naar den ikke skulde kunne fyldestgjøre det der stillede Krav. Vor Festsal, som med de kunstneriske Prydelser, som den allerede har, vistnok er en af de smukkeste i Landet, savner endnu Malerier paa flere af sine Vælgter. De Forslag, der i den Henseende ere stillede, anbefaler jeg ligeledes til Opmærksomhed og Selvillie.

Jorinden jeg slutter, vil jeg om et andet Punkt, som jeg ligeledes staar i Forhold til, bemærke, at der med Hensyn til det er stillet Fordringer, som jeg levende vil anbefale. Jeg sigter til, at der er stillet Forslag om Forgøelse af Medhjælpssummen ved Straffeanstalterne. Det har vist sig, at der stilles Fordringer, som det ikke er muligt at fyldestgjøre, i Henseende til Tilsynets behørig Røgt, naar man ikke noget vil forbedre Personalets personlige Stilling. Der er i den Henseende gjort meget omhyggelige

Forslag, som vil kræve om end ikke betydelige Udgifter saa dog noget Mere end tidligere anvendt; men jeg tør sige, at dette hører til de uafviselige Ting, naar Opgaven ved Straffeanstalterne skal røgtes fuldt forsvarlig.

Krieger: De tre ærede Landsthingsmænd, som have knyttet Bemærkninger til den rent personlige Erklæring, som jeg har afgivet, ville vistnok forstaa, at det i og for sig kunde være meget fristende for mig at drøfte de her foreliggende Spørgsmaal med de tre ærede Medlemmer. Naar jeg ikke gjør det, er det ikke, fordi jeg — det vilde de vistnok tro, naar jeg siger det — ikke skulde have meget at kunne tilføie, hvis det overhovedet havde været mig om at gjøre at give en fyldigere Udvikling af min Opfattelse. Men efter den Maade, hvorpaa jeg har taget Sagen før, vil det let forstaaes, at det kun var mig om at gjøre saa klart og kort som muligt at præcisere, hvorfor jeg ikke har villet have nogen Lov eller Del i denne Sags videre Behandling.

Bonne: Jeg skal tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger i Anledning af Westkystens Sikkring, og jeg skal fatte mig temmelig kort. Jeg kan forstaa, at den ærede Indenrigsminister har optaget dette Forslag paa sit Budget; jeg kan forstaa, at han, efter at der tilforn er bevilget saa store Kapitaler dertil, nu ikke vil lade Spørgsmaalet falde, men jeg kan ikke indrømme Nødvendigheden af at gaa planløst frem. Der er opført Rystbyggningsarbejder, for hvilke der ingen Plan er, efter hvilken der skal gaas frem. Der foreligger her paa nærværende Forslag Forlangender om Bevillinger paa ca. 1/2 Mill. til Westkystens Sikkring. Selv om man holder sig til de fire Mill., som der har været stillet i Udsigt og hvorom der har været ført Forhandling, udfordres der et saa uberegnelig stort Antal af Millioner, at det allerede som Følge deraf fortjener en grundig Overveielse. Af den Rystsikringskommission, der var nedsat, blev der fremsat et Forslag, hvorefter der til Rystens Sikkring til en Begyndelse skulde anvendes 8 Mill. Men at disse 8 Mill. ikke kunde slaa til, men at der maatte anvendes et flere Gange saa stort Beløb, er Noget jeg nu ikke vil udtale mig om. For ikke at begaa den ene Feiltagelse efter den anden — jeg tror iøvrigt, at der allerede er begaaet adskillige Feiltagelser, men saadanne der ere undskyldelige, fordi det har været et fremmed og nyt Arbejde — men altsaa for ikke at gaa videre og bringe store Offre af Millioner til ingen Nytte,